

«Η χαρά μας στηρίζεται στη βεβαιότητα της νίκης του Χριστού»: Πατριαρχική Απόδειξη για το Πάσχα

/ [Πεμπουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗ ΑΠΟΔΕΙΞΙΣ ΕΠΙ ΤΩ ΑΓΙΩ ΠΑΣΧΑ

† Β Α Ρ Θ Ο Λ Ο Μ Α Ι Ο Σ

ΕΛΕΩΙ ΘΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ – ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ

ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ

ΠΑΝΤΙ ΤΩ ΠΛΗΡΩΜΑΤΙ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΧΑΡΙΝ, ΕΙΡΗΝΗΝ ΚΑΙ ΕΛΕΟΣ

ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΕΝΔΟΞΩΣ ΑΝΑΣΤΑΝΤΟΣ ΧΡΙΣΤΟΥ

Αδελφοί ηγαπημένοι και τέκνα θεοφιλή εν τω Αναστάντι Κυρίω,

“Εν τω κόσμω θλίψιν έξετε· αλλά θαρσεíte, εγώ νενίκηκα τον κόσμον” (Ιωάν. ις , 33), διαβεβαιώνει ο θανάτω τον θάνατον μόνος πατήσας Κύριος τας γενεάς των ανθρώπων. Χριστός Ανέστη! αναφωνούμεν και ημείς προς πάντας τους εγγύς και τους μακράν από της Ιεράς ταύτης Αυλής του βιωματικού εν τω κόσμω σταυρού και της θλίψεως• αλλά και από της Αυλής της Αναστάσεως• από της κόγχης

ταύτης της γης, της Κωνσταντίνου Πόλεως, από όπου διακηρύσσεται ότι “ζωή πολιτεύεται”, διαλυομένης της κάθε είδους φθοράς και αυτού του θανάτου.

Ο Κύριος πολλάκις προειδοποίησε, κατά την επί γης ένσαρκον παρουσίαν Του, τους Μαθητάς Του περί της θλίψεως των εξ αιτίας της σταυρικής Του θυσίας επί του Φρικτού Γολγοθά, ως και ένεκα της δραστηριότητας και της πορείας των εντός του κόσμου τούτου -αυτών των ιδίων αλλά και πάντων όσων θα επίστευον εις τον Χριστόν-. Με μίαν χαρακτηριστική όμως λεπτομέρεια: “ότι κλάυσετε και θρηνήσετε υμείς, ο δε κόσμος χαρήσεται· υμείς δε λυπηθήσεσθε, αλλ ή λύπη υμών εις χαράν γενήσεται...και υμείς ουν λύπην μεν νυν έχετε· πάλιν δε όψομαι υμάς, και χαρήσεται υμών η καρδιά” (Ιωάν ις , 20-22).

Την αναστάσιμον ταύτην και υπερκόσμιον χαράν πρώται εβίωσαν αι λίαν πρωί ελθούσαι επί το μνήμα του Ζωοδότου Μυροφόροι Γυναίκες δια του μονολεκτικού Κυριακού λόγου “Χαίρετε” (Ματθ. κη ,9). Την ιδίαν αναστάσιμον χαράν βιούσα η Μήτηρ Εκκλησία της Κωνσταντινουπόλεως διακηρύττει σήμερα στεντορία τη φωνή: “Αύτη η ημέρα Κυρίου, αγαλλιασώμεθα και ευφρανθώμεν εν αυτή” (πρβλ. Ψαλμ. 117, 24). Ο έσχατος εχθρός, ο θάνατος, η λύπη, τα προβλήματα, η φθορά, η θλίψις, η δοκιμασία, σκυλεύονται και καταργούνται υπό του Νικητού Θεανθρώπου Κυρίου.

Ζώμεν, όμως, εντός ενός κόσμου εις τον οποίον τα μέσα γενικής επικοινωνίας μεταδίδουν συνεχώς δυσaráστους πληροφορίες περί τρομοκρατικών ενεργειών, περί πολέμων κατά τόπους, περί καταστροφικών φυσικών φαινομένων, προβλημάτων λόγω θρησκευτικού φανατισμού, πείνης, προσφυγικού προβλήματος, ανιάτων ασθενειών, πτωχείας, ψυχολογικών καταπιέσεων, αισθήματος ανασφαλείας και λοιπών συμπαρομαρτουσών ανεπιθυμητών καταστάσεων.

Έναντι των καθημερινών τούτων “σταυρών”, τους οποίους οι άνθρωποι αίρομεν με “γογγυσμούς”, έρχεται η Μήτηρ μας Αγία Ορθόδοξος Εκκλησία να μας υπενθυμίση ότι ημπορούμεν να είμεθα χαρούμενοι, διότι ο αρχηγός μας Χριστός είναι ο νικητής αυτών, είναι ο φορέύς της χαράς, ο φαιδρύνας τα σύμπαντα.

Η χαρά μας στηρίζεται εις την βεβαιότητα της νίκης του Χριστού. Έχομεν την απόλυτον βεβαιότητα, ότι το αγαθόν είναι ο νικητής, διότι ο Χριστός ήλθεν εις τον κόσμον “και εξήλθεν ίνα νικήση” (πρβλ. Αποκ. ς , 2). Ο κόσμος εις τον οποίον θα ζήσωμεν αιωνίως είναι ο Χριστός: το φως, η αλήθεια, η ζωή, η χαρά, η ειρήνη.

Η Μήτηρ Αγία του Χριστού Μεγάλη Εκκλησία, παρά τους καθημερινούς σταυρούς και τας θλίψεις, ζη αποκλειστικώς και μόνον το γεγονός της χαράς. Βιώνει εντεύθεν, εν τη παρούση και από της παρούσης ζωής, την Βασιλείαν του Θεού. Από του Ιερού τούτου Κέντρου της Ορθοδοξίας, από των σπλάγχχνων του μαρτυρικού Φαναρίου, διακηρύττομεν “κατά την φωταυγή ταύτην νύκτα”, ότι προέκτασις και τέλος του σταυρού και της θλίψεως και διασκέδασις του κάθε ανθρώπινου πόνου και της κάθε δοκιμασίας, είναι η Κυριακή διαβεβαίωσις: “Ουκ αφήσω υμάς ορφανούς” (Ιωάν. ιδ , 18-19). “Ιδού εγώ μεθ υμῶν ειμι πάσας τας ημέρας, έως της συντελείας του αιώνος” (Ματθ. κη , 20). Αυτό το μήνυμα πρέπει να ακούσωμεν όλοι, να ακούση ο σύγχρονος άνθρωπος και να αφήση τον εαυτόν του να ίδη τον Χριστόν συμπορευόμενον μαζί του. Ναι, να Τον ίδη δίπλα του. Και θα Τον ίδη, μόνον εάν ακούη και βιώνη τον λόγον Του εις την ζωήν του.

Το μήνυμα τούτο της κατισχύσεως της ζωής επί του θανάτου, της νίκης του ιλαρού φωτός της πασχαλίου λαμπάδος επί του σκότους της ακαταστασίας, και της διαλύσεως, δια του ανεσπέρου Φωτός της Αναστάσεως, των θλίψεων και των προβλημάτων ευαγγελίζεται το Οικουμενικόν Πατριαρχείον εις ολόκληρον τον κόσμον και καλεί όλους τους ανθρώπους να το βιώσουν. Τους καλεί να σταθούν με πίστιν και ελπίδα ενώπιον του Αναστάντος Χριστού, ενώπιον του μυστηρίου της ζωής• τους καλεί να εμπιστευθούν τον κρατούντα τα ηνία πάσης κτίσεως Αναστάντα Κύριον, τον Κύριον της χαράς και της ευφροσύνης.

Χριστός Ανέστη, λοιπόν, αδελφοί και τέκνα! Αυτού του δεσπόζοντος της ζωής και

κυριεύοντος του θανάτου Κυρίου ημών η Χάρις και το άπειρον Έλεος εΐησαν μετά πάντων.

Φανάριον, Άγιον Πάσχα

,βιζ΄

† Ο Κωνσταντινουπόλεως

διάπυρος προς Χριστόν Αναστάντα

ευχέτης πάντων υμών.